

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD

Odbor kancelář hejtmanky

Úsek vedoucího odboru

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX00VF7DQ

Váš dopis zn.:

Ze dne: 3. 2. 2020

Naše č. j.: KUJCK 22111/2020

Sp. zn.: KHEJ 19327/2020/kakr SO

Vyřizuje: Bc. Kamila Křížová

Telefon: 386 720 225

E-mail: krizovak@kraj-jihocesky.cz

Datum: 24. 2. 2020

Odpověď na žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb.

Dne 3. 2. 2020 obdržel Krajský úřad Jihočeského kraje Vaši žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 3. 2. 2020, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

v srpnu roku 2019 Jihočeský kraj podal proti Správě NP Šumava a Ministerstvu životního prostředí žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích podle ustanovení § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobou Jihočeský kraj napadal tvrzený nezákonný zásah žalovaných spočívající ve schválení vymezení zón ochrany přírody v Národním parku usnesením Rady Národního parku Šumava ze dne 7. 6. 2019. Tímto Vás žádám o zaslání plného znění předmětné žaloby.

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

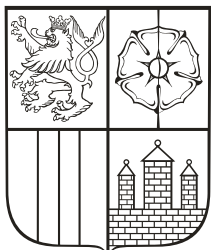
Vaši žádosti jsme vyhověli a příloze tohoto sdělení Vám zasíláme znění předmětné žaloby, vyjma osobních údajů dotčených fyzických osob. Na tyto údaje bylo vydáno samostatné Rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti čj. KUCJK 22014/2020, které je Vám zasláno souběžně s tímto sdělením.

S pozdravem

Mgr. Petr Soukup
vedoucí odboru

Příloha

Žaloba JČK- zonace NP Šumava- anonymizováno.pdf

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD

Odbor legislativy a vnitřních věcí

Úsek vedoucího odboru

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX00TLGMI

Naše č. j.: KUJCK 89193/2019
Sp. zn.: OLVV 89160/2019/frma SO

Vyřizuje: Mgr. František Malý
Telefon: 386 720 168
E-mail: maly@kraj-jihocesky.cz

Datum: 5. 8. 2019

Krajský soud v Českých Budějovicích

Zátkovo nábřeží 2
370 84 České Budějovice
do datové schránky

Žalobce Jihočeský kraj
U Zimního stadionu 1952/2, 370 06 České Budějovice
IČO 70890650
za žalobce jedná Mgr. František Malý, zaměstnanec Jihočeského kraje, zařazený do Odboru legislativy a vnitřních věcí Krajského úřadu Jihočeského kraje na základ pověření ze dne 5. 8. 2019

Žalovaní Správa Národního parku Šumava
1. máje 260, 385 01 Vimperk
IČO 00583171

Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/5, 100 10 Praha 10

Osoby zúčastněné na řízení

Plzeňský kraj
Škroupova 18, 306 13 Plzeň
IČO 70890366

Město Hartmanice
Hartmanice 75, 342 01 Sušice
IČO 00255467

Město Horní Planá
Náměstí 54, 382 26 Horní Planá
IČO 00245895

Město Kašperské Hory
Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory
IČO 00255645

Město Rejštejn
Rejštejn 1, 341 92 Kašperské Hory
IČO 00256048

Město Volary
Náměstí 25, 384 51 Volary
IČO 00250830

Město Železná Ruda
Klostermannovo nám. 295, 340 04 Železná Ruda
IČO 00256358

Městys Čachrov
Čachrov 55, 339 01 Klatovy
IČO 00255319

Městys Strážný
Strážný 23, 384 43 Strážný
IČO 00250694

Obec Borová Lada
Borová Lada 38, 384 92 Borová Lada
IČO 00250341

Obec Horní Vltavice
Horní Vltavice 80, 384 91 Horní Vltavice
IČO 00250422

Obec Horská Kvilda
Horská Kvilda 40, 385 01 Vimperk
IČO 00573426

Obec Kvilda
Kvilda 17, 384 93 Kvilda
IČO 00250511

Obec Lenora
Lenora 36, 384 42 Lenora
IČO 00250538

Obec Modrava
Modrava 63, 341 92 Kašperské Hory
IČO 00573418

Obec Nicov
Nicov 33, 384 73 Stachy
IČO 00583405

Obec Nová Pec
Nové Chalupy 43, 384 62 Nová Pec
IČO 00250619

Obec Nové Hutě
Nové Hutě 106, 385 01 Vimperk
IČO 00583316

Obec Prášily
Prášily 110, 342 01 Sušice
IČO 43313957

Obec Srní
Srní 113, 341 92 Kašperské Hory
IČO 00256081

Obec Stachy
Stachy 200, 384 73 Stachy
IČO 00250678

Obec Stožec
Stožec 54, 384 44 Stožec
IČO 00250686

Obec Želnavá
Želnavá 2, 384 51 Volary
IČO 00583154

Horská služba
Horská služba Šumava
Dům Horské služby
Špičák 56, 340 04 Železná Ruda

Hnutí život, z. s.
se sídlem Bělohorská 3, 301 00 Plzeň
IČO 03613429
kontaktní adresa [REDACTED]

Petr Martan
autor petice „Za zákon pro zelené lesy Šumavy“
ředitel Komunity pro duchovní rozvoj, o. p. s.
Čkyně 197, 384 81 Čkyně
IČO 26026929

Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů v ČR
K Silu 1980, 393 01 Pelhřimov
IČO 45035652

[REDACTED]

[REDACTED]

Žaloba proti nezákonnému zásahu ve smyslu ustanovení § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

Soudní poplatek - převodem na výzvu soudu

Seznam příloh uveden dále

I. Předmět žaloby

1. Žalobce tímto podává správní žalobu proti nezákonnému zásahu ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „SRŠ“) spočívajícímu v krocích k novému vymezení zón ochrany přírody (dále též „zonace“) Národního parku Šumava (dále též „NPŠ“). Členění území národního parku do zón ochrany přírody je důležitý dokument ochrany přírody (§ 20 odst. 1 ZOPK). Žalovanými jsou Správa Národního parku Šumava (dále též „Správa NPŠ“) a Ministerstvo životního prostředí (dále též „MŽP“) jako osoby, které návrh nové zonace připravují, Správa NPŠ má povinnost její obsah dohodnout s Radou NPŠ a MŽP zonaci vyhláší formou obecně závazného právního předpisu. Osobami zúčastněnými na řízení jsou územní samosprávné celky a další dotčené osoby, které jsou žalobci známy.

Seznam příloh

Pověření k jednání za Jihočeský kraj

Metodický pokyn k vymezování, navrhování a schvalování zonace na území národních parků ČR

Jednací řád Rady Národního parku Šumava

Zápis z jednání Rady Národního parku Šumava ze dne 5. 4. 2019 a 7. 6. 2019

Stručný záznam z jednání k problematice návrhu zonace Národního parku Šumava (NPŠ) pořádaného ve spolupráci Jihočeského a Plzeňského kraje

Pokračování monitoringu lýkožrouta smrkového v PLO 13 Šumava

Základní přehled managementových opatření v jednotlivých zónách ochrany přírody (návrh nových zón NP Šumava, duben 2019 – Pavel Hubený

Popis segmentů jednotlivých zón

Právní zhodnocení navržené zonace /klidových území Správou Národního parku Šumava ze dne 13. 3. 2019 (autor [redacted] a [redacted])

Odpověď správy NPŠ na stanovisko vypracované [redacted] a [redacted] ze dne 5. 6. 2019, č. j. NPS 05486/2019

Analýza rizik navrhované zonace Národního parku Šumava od Ing. Pavla Valtera- vzhledem k velikosti bude příloha předložena v listinné podobě

II.

Aktivní legitimace žalobce

2. Žalobce, Jihočeský kraj, je vyšší územně samosprávný celek, zřízený na základě ústavního zákona č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Jeho činnost se řídí zákonem č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o krajích“).
3. Žalobce svou aktivní legitimaci odvozuje od dosavadní judikatury zabývající se otázkou aktivní legitimace územních samosprávných celků v některých specifických případech vztahujících se k otázce možnosti podání správní žaloby s ohledem na ústavně zaručené právo na příznivé životní prostředí, tak i od skutečnosti, že žalobce je vlastníkem nemovitých věcí na území NPŠ či jeho blízkém okolí, kdy některé negativní vlivy spojené s novou zonací budou mít bezpochyby dopad i na osoby a věci nacházející se mimo území NPŠ (např. rozšíření lýkožrouta smrkového). Nelze též opomenout ani otázku dalšího možného rozvoje celého regionu, neboť dle názoru žalobce vymezení zonace, provedené netransparentním postupem, bez možnosti aktivně bránit svá práva a právem chráněné zájmy (a to jak občany a obcemi na území NPŠ a v jeho bezprostředním okolí, tak krajem samotným), na základě podkladů, které buď neexistují vůbec, nebo nebyly adekvátním způsobem zpřístupněny dotčené veřejnosti, může negativním způsobem ovlivnit rozvoj části území kraje, například dopad na hospodaření s vodou.
4. V rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) č. j. 6 Aps 1/2013 – 51, se NSS zabýval otázkou aktivní legitimace města Ostravy k podání žaloby, kdy mimo jiné NSS uvedl: *Stěžovatel je totiž obcí, tedy veřejnoprávní korporací, která již dle Ústavy představuje „územní společenství občanů“ (čl. 100 odst. 1 Ústavy ČR), tj. stěžovatel je přímo ze své povahy povolán k zastupování a ochraně práv a zájmů svých občanů, kteří jej tvoří.* Žalobce je přesvědčen, že uvedené lze aplikovat i v tomto případě, a lze mu tak přiznat aktivní legitimaci k podání žaloby, neboť dle ustanovení § 1 odst. 4 zákona o krajích *kraj pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů*, což znamená, že žalovaný má v této oblasti totožné zájmy jako obce v jeho územním obvodu, pouze vyjádřené větším územním obvodem. Lze-li přiznat

obci právo podat žalobu směřující k ochraně životního prostředí, kdy právo na příznivé životní prostředí je zaručeno čl. 35 Listiny základních práv a svobod, pak je možné takové právo přiznat i žalobci, neboť i ten má zájem na tom, aby na jeho území bylo životní prostředí příznivé.

5. Kompetence územního samosprávného celku (v projednávaném případě obce, ale závěry lze vztáhnout i na žalobce) zabývat se otázkami životního prostředí dovodil i Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 45/06, kdy zdůraznil, že *předmět a cíl regulace podle § 10 písm. c) zákona o obcích se neomezuje jen na ochranu rostlin jako živých organismů, ale zahrnuje (primárně) ochranu veřejné zeleně v závislosti na místních podmínkách a zájmech obyvatel dané obce, kteří prostřednictvím svého zastupitelstva a jím přijímané obecně závazné vyhlášky realizují a prosazují svou představu o podobě a kvalitě životního prostoru, který je bezprostředně obklopuje a má přímý dopad na jejich fyzické i duševní zdraví a pohodu jejich bydlení.* Jinými slovy řečeno, Ústavní soud dovodil kompetenci zastupitelstva obce zabývat se otázkami souvisejícími s životním prostředím, jeho ochranou, a nastavováním hranic mezi ochranou životního prostředí a (ne)činností občanů. Uvedené je dle názoru žalobce možné a nutné vykládat tak, že bylo-li dané právo přiznáno obci, může a musí být přiznáno i žalobci jako vyššímu územně samosprávnému celku.
6. Dále je nutné poukázat na to, že žalobce je vlastníkem nemovitostí, které jsou dotčeny připravovanou novou zonací NPŠ. Jde jak o silnice II. a III. tříd nacházející se přímo v NPŠ, tak i o lesní pozemky v okolí NPŠ, kupříkladu lze uvést pozemky p. č. 927/1 v k. ú. Pravětín o výměře 1 005 176 m², dále pozemek p. č. 904/119 v k. ú. Pravětín o výměře 911 910 m² a pozemek p. č. 530/8 v k. ú. Skláře u Vimperka o výměře 627 828 m². Tyto pozemky, spolu s dalšími menšími pozemky k nim přílehlými, tvoří velkou lesní plochu, která se nachází nedaleko hranice NPŠ, a tak lze předpokládat, že tyto pozemky a další činnost na nich bude ovlivněna tím, jak bude probíhat hospodaření a ochrana přírody v rámci NPŠ. Stejně na tom jsou obce, které se nachází přímo na území NPŠ a fyzické a právnické osoby, které mají majetek a nemovité věci na území NPŠ nebo v jeho blízkosti. Jako příklad lze uvést široce medializovanou otázku rozšíření lýkožrouta smrkového (kůrovce), kdy případné nesprávné hospodaření v prostoru NPŠ již nyní má a v budoucnosti bude mít rozsáhlé důsledky na velkou část Jihočeského kraje. Obecně totiž platí, že lesní porosty poskytují velké množství ekosystémových služeb. NPŠ a blízké okolí jakožto rozsáhlá zalesněná oblast má důležitou roli v oblasti boje se suchem, resp. zajištění zadržování dešťových srážek, zadržování vody v krajině, postupné uvolňování zásob vody ze sněhových srážek do vodních roků, rozsáhlý lesní porost má také termoregulační funkci, kdy zajišťuje ochlazování svého okolí (na rozdíl od rozsáhlých vymýcených či zdevastovaných ploch). Je proto veřejným zájmem lesní porosty chránit a starat se o to, aby byly v dobré kondici, to vše při vědomí skutečnosti, že ze tří pilířů udržitelného rozvoje má na území NPŠ Šumava největší váhu pilíř životního prostředí.
7. Žalobce si je vědom skutečnosti, že na území NPŠ je třeba upřednostnit ochranu životního prostředí před živelným turismem, ostatně proto v Zásadách územního rozvoje Jihočeského kraje deklaroval, že rozvoj turismu je nutno situovat na levý břeh Lipenské nádrže. Nicméně je třeba si uvědomit, že území NPŠ není územím neobydleným, a že na území NPŠ se nachází pozemky a stavby ve vlastnictví právnických i fyzických osob, které by měly mít možnost se ke způsobu hospodaření a stavu ekosystémů na území NPŠ vyjádřit. S ohledem na skutečnost, že území NPŠ je trvale obydleno, je nutno zajistit pro občany tohoto území kvalitní dopravní a technickou infrastrukturu a občanskou vybavenost (přístup ke zdravotnictví, školství, sociálním službám, veřejné dopravě apod.) na obdobné úrovni, jako na zbylém území kraje. Kraj totiž nemůže diskriminovat občany části území kraje s odůvodněním, že na území NPŠ má přednost příroda před zajištěním základních potřeb obyvatelstva.
8. Současným hospodařením v NPŠ bez jakýchkoliv mantinelů (NPŠ nemá ani platný plán péče, který byl soudem zrušen – viz § 38 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „ZOPK“ ve znění do 1. 6. 2017) pouze na základě tzv. managementových opatření vydávaných ředitelem NPŠ dochází k narušování funkcí lesa, mnohonásobně se zvyšuje riziko požárů, les ztrácí svou vlastní ochrannou funkci při přírodních katastrofách (např. orkány – naposled Herwart, po němž stále není odstraněno polomové dříví) a toto hospodaření má přímý důsledek na ostatní majitele nemovitostí. Žalobce, jak je výše uvedeno, nepochybuje roli NPŠ ani jeho cíl a poslání, respektuje potřebu chránit přírodu, ale zároveň připomíná, že na Šumavě není prostor pro nesouhlasné názory a MŽP a NPŠ v rámci novely zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody, ve znění pozdějších předpisů udělaly vše, aby co nejvíce vyloučily účast veřejnosti na rozhodování o fungování NPŠ a rozdělení jednotlivých zón. Cílem MŽP a NPŠ je patrně mít nejrozsáhlejší „laboratoř“ ve střední Evropě, aniž by braly ohled na obce nacházející se na území NPŠ, kraje a na fyzické a právnické osoby, které zde žijí, podnikají, a mají své majetky.

9. I přes absenci zákonného procesu členění území do zón ochrany přírody, který je završen konkrétním správním rozhodnutím nebo opatřením obecné povahy, musí Správa NPŠ a MŽP jakožto orgány státní správy respektovat základní zásady činnosti správních orgánů. Tedy i proces členění území do zón ochrany přírody musí být transparentní, přezkoumatelný a všechny dotčené osoby musí mít možnost se k jeho obsahu vyjádřit, musí být založen na zhodnocení skutečného stavu věci a na vyhodnocení všech odborných studií a publikovaných názorů odborníků, vědců a vědeckých pracovišť bez ohledu na to, zda daný názor, studie či článek je v souladu se současnou koncepcí ochrany přírody Správy NPŠ. Tyto parametry ovšem ze strany obou správních orgánů dodrženy nebyly. Tyto právní nároky proces nesplňuje.
10. Je nutné si uvědomit, že v rámci přípravy zonace je veřejnost (a nejen ta) fakticky vzato vyloučena z celého procesu, a nemá potřebné informace o tom, jak bude možné nakládat s majetkem po schválení zonace. S tím úzce souvisí i specifická NPŠ jako nejrozsáhlejšího národního parku v České republice a také národního parku, jehož území je sice řídké, ale trvale obydleno, a jehož území je zdrojem obživy pro široký okruh osob (zemědělci, podnikatelé v turistickém ruchu apod.).

III.

Pasivní legitimace žalovaných

11. Žalovaní se podílejí na přípravě nové zonace NPŠ, kdy oboustranně odsouhlasený návrh zonace slouží jako podklad pro vydání vyhlášky ze strany MŽP. Správa NPŠ vykonává v souladu s ustanovením § 78 odst. 2 ZOPK státní správu v ochraně přírody a krajiny na území Národního parku Šumava.
12. Tvrzený zásah žalovaných vůči žalobci spočívá v postupu Správy NPŠ odsouhlaseném Radou, kterým byly učiněny kroky k nové zonaci NPŠ. Tento postup je podkladem pro další postup MŽP, které svou vyhláškou, tedy podzákonným právním předpisem, stanovuje rozsah zón, jejich charakteristiku a cíle ochrany (viz § 18 odst. 5 ZOPK). MŽP nečinilo kroky k tomu, aby nesprávný postup Správy NPŠ napravilo, naopak se Správou NPŠ úzce spolupracovalo a instruovalo ji, jakým způsobem má při projednání návrhu zonace postupovat. Žalobce je přesvědčen, že postup žalovaných je stížen celou řadou vad, jejichž následkem je negativní dopad do sféry žalobce a osob zúčastněných na řízení a ve svém důsledku činí celý dosavadní proces zcela nepřezkoumatelným.
13. Z hlediska pasivní legitimace je také vhodné dodat, že Rada NPŠ, jejíž rozhodování bylo v dané věci důležité, není správním orgánem, který by bylo možné samostatně žalovat. Rada, resp. rada národního parku obecně, je iniciativní a konzultační orgán zřízený pro projednávání a posuzování důležitých dokumentů k ochraně přírody a řízení národního parku a jeho ochranného pásma, zejména členění území národního parku do zón ochrany přírody a zásad péče o národní park (ustanovení § 20 ZOPK). Radu tvoří zástupci dotčených obcí (z každé obce jeden zástupce) a krajů (Jihočeského a Plzeňského) a Horské služby, tj. osoby uvedené v žalobě jako osoby zúčastněné na řízení a další osoby jmenované Správou NPŠ.
14. Žalobce je přesvědčen, že záměry Správy NPŠ a MŽP se dotknou téměř každého obyvatele v obcích na území NPŠ nebo v jeho blízkém okolí, aniž by byli tito obyvatelé s takovou skutečností jakkoliv seznámeni, neboť jak bylo uvedeno výše, ve většině obcí ani nebylo stanovisko obcí formulováno na základě projednání v zastupitelstvu obce. Mnohdy bylo stanovisko obce formulováno pouze po dohodě se starostou obce. Vzhledem k neexistenci plánu péče (zásad péče), k nevyhodnocení současného stavu ekosystémů a k nevyhodnocení dosavadního způsobu péče o přírodu, se mohly obce v podstatě jenom vyjádřit k zonaci, která přímo zasahuje jejich území, ale o ochraně přírody neměl nikdo tyto informace v ucelené podobě.

IV.

Osoby zúčastněné na řízení

15. Za osoby zúčastněné na řízení jsou označeny především dotčené územně samosprávné celky, a to konkrétně ty, které jsou členy Rady, neboť právě obce a kraje a jejich občané jsou primárně dotčeni připravovanou zonací. Členem Rady je ze zákona také Horská služba Šumava. Jde o osoby, které se podílely na stanovování nové zonace, a zároveň platí, že jejich území je dotčeno povinností plynoucími z navrhované zonace. Tyto osoby nemají jiný prostředek ochrany svých práv, neboť nejsou (s výjimkou Plzeňského kraje, resp. Zastupitelstva Plzeňského kraje), aktivně legitimovány k podání návrhu Ústavnímu soudu na zrušení jiného právního předpisu ve smyslu ustanovení § 64 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, tj. obce nemohou nechat soudně přezkoumat vyhlášku MŽP, kterou bude stanovena zonace NPŠ. Totéž platí o občanech dotčených obcí, resp. vlastnících dotčených pozemků.

16. Jihočeskému kraji jsou přitom známy dvě osoby, které aktivně uplatnily své práva ať již z titulu ústavně zaručeného práva na příznivé životní prostředí, tak s ohledem na své hospodaření na území NPŠ, a to pan [REDAKCE] [REDAKCE] (viz dále v textu) a paní [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Ta ve svém dopisu ze dne 13. 3. 2019 nazvaným jako „Právní zhodnocení navržené zonace/klidových území Správou Národního parku Šumava“ uplatnila své ústavní právo na příznivé životní prostředí a poukázala na celou řadu nepřesností a právních vad procesu projednávání zonace. Správa NPŠ jí odpověděla dopisem ze dne 5. 6. 2019, jímž její připomínky zamítla.

V.

Včasnost podané žaloby

17. Dle ustanovení § 84 odst. 1 SŘS musí být žaloba proti nezákonnému zásahu podána *do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu*. Žaloba je podána ve lhůtě, neboť o nezákonném zásahu se žalobce dozvěděl dne 7. 6. 2019, kdy došlo k hlasování Rady, které sloužilo jako další podklad pro další pokračování zonace NPŠ. Žalobce v této chvíli nemá jiné prostředky obrany než podání této žaloby. Část žaloby, která se týká neexistence zásad péče, tudíž výkon státní správy a ochrany přírody probíhá v rozporu se zákonem, je nezákonným zásahem, který stále trvá, neboť do dnešního dne nejsou Zásady péče ani v návrhu. Tedy každé rozhodnutí orgánu ochrany přírody je rozporné se zákonem, neboť nevychází z platných zásad péče.
18. Z hlediska užití žalobního titulu je žalobce přesvědčen, že v dané věci nelze brojit správní žalobou proti rozhodnutí Rady, neboť její rozhodnutí, stejně jako souhlas Správy NPŠ, nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 SŘS. Je však toho názoru, že celý postup, obzvláště s ohledem na proběhlé hlasování Rady, je možné napadnout žalobou proti nezákonnému zásahu jako žalobou, v rámci níž je možné brojit proti nesprávnému postupu správních orgánů tehdy, pokud jejich postup nelze napadnout ani žalobou proti rozhodnutí, ani žalobou na nečinnost.

VI.

Vývoj legislativní úpravy

19. Nová zonace NPŠ vychází ze zákona č. 123/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 123/2017 Sb.“), který v rámci systému národních parků v České republice rozeznává čtyři různé zóny, a to konkrétně:
- a) zónu přírodní,
 - b) zónu přírodě blízkou,
 - c) zónu soustředěné péče o přírodu,
 - d) zónu kulturní krajiny.
20. Zařazení jednotlivých území do zón ochrany přírody vyžaduje, aby byla provedena určitá analýza kritérií, na základě kterých lze zařadit území/ekosystémy do příslušné zóny. Již zařazení do určité zóny znamená, že řadu opatření běžných například v lesích jiného typu, nebude možné realizovat. Tedy zařazení ekosystému do určité zóny již předurčuje, jakým způsobem se bude v dané zóně o přírodu pečovat. Navíc má členění území do zón dopad na práva a právem chráněné zájmy obcí nebo osob vlastních v NPŠ nemovitosti či vykonávajících pracovní činnost na území NPŠ (například: zemědělská výroba). Proto se nejedná jen o jakési rozčlenění území NPŠ nepodstatné pro ochranu přírody, ale o rozhodnutí se závažnými faktickými a právními důsledky. Určité způsoby péče jsou v zákoně uvedeny pouze rámcově, tedy bude záležet na dalším rozvedení způsobů péče v zásadách péče, které jako jediné mohou přinést celostní informace o tom, jak bude na území v NPŠ resp. v jednotlivých zónách pečováno. Již kontroverzní způsob péče bezzásahovosti je sama o sobě něčím, co je nutné v době složitých klimatických změn analyzovat zcela zásadně. Vždyť volbou tohoto způsobu péče došlo v NPŠ k zániku celých lesních funkčních celků. Přírodní zóna společně s přírodě blízkou zónou bude tvořit polovinu rozlohy NPŠ. Z minulé zkušenosti lze vyvodit, že touto péčí jsou všechny lesy tam zařazené ohroženy. Ohroženy jsou nejenom lesy v NPŠ, ale i lesy sousedních vlastníků včetně těch přeshraničních.

21. Bližší charakteristiku jednotlivých zón podává právě ZOPK, resp. zákon č. 123/2017 Sb. Vymezení jednotlivých zón stanovuje MŽP vyhláškou (§ 18 odst. 5 ZOPK), nicméně návrh zonace musí být dohodnut s radou národního parku, tedy Radou (§ 20 odst. 3 ZOPK). Bližší postup při schvalování zonace je stanoven v čl. 11 *Metodického pokynu k vymezení, navrhování a schvalování zonace na území národních parků ČR*. Takto vymezené zóny, resp. stav vytvořený vyhláškou MŽP, konzervuje celou oblast na dobu nejméně 15 let, neboť nejméně po zmíněnou dobu nelze provádět změny (§ 18 odst. 6 ZOPK). Ačkoli přijatý zákon počítá s tím, že zonace parku bude provedena vyhláškou, původní návrh zákona předpokládal, že se tak bude dít prostřednictvím opatření obecné povahy (viz sněmovní tisk č. 501, novela zákona o ochraně přírody a krajiny, Poslanecká sněmovna, 7. volební období, 2013 – 2017; dostupné na <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?o=7&ct=501&ct1=0>). Změna byla provedena na základě návrhu Výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj (sněmovní tisk č. 501/3). Tímto postupem byla z procesu projednávání zonace fakticky vzata zcela vyloučena veřejnost (nadto, jak bude poukázáno dále, rozhodování o nové zonaci nebylo schvalováno zastupitelstvy jednotlivých obcí na veřejném zasedání zastupitelstev, čímž je míra informování veřejnosti o to nižší), a soudní přezkum byl omezen toliko na přezkum vydaného právního předpisu ze strany Ústavního soudu, kdy k podání tohoto typu ústavní stížnosti není veřejnost aktivně legitimována. Nadto nelze opomenout, že veřejnost, resp. dotčení občané či vlastníci nemovitostí, nemají možnost zastoupení v Radě jimi vybraným zástupcem, neboť výběr členů Rady je na rozhodnutí orgánu ochrany přírody, jaké další členy jmenuje. Ze zákona je zaručeno členství jen zástupcům obcí, krajů a horské služby.
22. Veřejnost, a zejména dotčení vlastníci nemovitostí, se budou do budoucna muset řídit pravidly, zakonzervovanými minimálně na dalších 15 let, na jejichž přijetí se nemohli podílet a jejich podobu ovlivnit (a to ani zprostředkovaně tím, že by o hlasování členů Rady bylo rozhodnuto na zasedání zastupitelstva obce), a tím méně je mohli nechat přezkoumat soudem. Jak je již uvedeno výše, vzhledem k tomu, že v NPS nejsou platné zásady péče, kterým ze zákona musí předcházet vyhodnocení stavu ekosystémů a dosavadní způsob péče ochrany přírody a procházejí veřejným připomínkovým řízením ze zákona, nelze ani přezkoumat, zda jednotlivá území jsou zařazena do té které zóny správně. Zejména části území zařazené do zóny přírodní a přírodě blízké zóny, které po většině není obydleno, by muselo být všem dotčeným subjektům osobně známé a to detailním způsobem, aby mohly přezkoumat tento správní akt - zařazení jednotlivých území do těchto zón.
23. V souvislosti se zonací byla připravena analýza rizik navrhované zonace NPS a stavu šumavské přírody týmem přírodovědců stojícím mimo území NPS vedené Ing. Pavlem Valtrem. Jen tato analýza čítá téměř 120 stránek, z toho je zřejmé, že pro přezkoumatelnost celého procesu měla Správa NPS ve spolupráci s MŽP připravit právě takovéto detailní zhodnocení stavu přírody v NPS, nad kterým měla proběhnout diskuse a teprve po vyhodnocení všech připomínek, mohlo dojít k zařazení jednotlivých ekosystémů do zón ochrany přírody.
24. Schvalování nové zonace probíhá dle ZOPK tak, že Správa NPS představí svůj návrh zonace, který předloží MŽP k odsouhlasení. Následně jsou s návrhem seznámeni členové Rady a širší veřejnost (jen vybrané osoby), kdy tyto osoby mohou uplatňovat připomínky. Podané připomínky jsou zapracovány podle uvážení Správy NPS a materiál je opětovně odsouhlasen MŽP. Návrh je následně předložen Radě, která s ním buď vysloví souhlas, anebo nikoli. Pokud souhlas nevysloví, MŽP vezme její připomínky v úvahu a návrh může (ale nemusí) měnit. Následně MŽP vydá vyhlášku, kterou stanoví zonaci.
25. V době podání této žaloby byl návrh odsouhlasen Radou NPS (na zasedání dne 7. 6. 2019), od čehož žalobce odvozuje lhůtu pro podání této žaloby, a MŽP připravuje vydání předmětné vyhlášky. Samotný proces byl formálně spuštěn jen nedlouho před tím, na zasedání Rady dne 5. 4. 2019, kdy proti takovému kroku bylo ze strany žalobce protestováno. **Žalobce nebyl spokojen s dokumentací, která zonaci provádí, a dále navrhoval zonaci odložit na září 2019 poté, co bude možné analyzovat současný výskyt kůrovce a předpokládat jeho další vývoj.** Dochází tak k situaci, kdy zásadní kroky vymezující další rozvoj území na dobu nejméně 15 let, jsou formálně projednávány cca 2 měsíce, což je ve zjevném nepoměru k délce navrhované fixace i závažnosti dopadů nové zonace.
26. Žalovaný je přesvědčen, že o nezákonný zásah jde s ohledem na následující důvody:

VII.**Absence projednání na obcích**

27. Žalobce spatřuje nezákonnost uvedeného zásahu v tom, že v rámci hlasování Rady NPŠ o návrhu nové zonace nebylo podloženo příslušnými usneseními zastupitelstev dotčených obcí, které by rozhodly o tom, jak má jejich delegovaný zástupce hlasovat (hlasování zástupce žalobce bylo podloženo rozhodnutím Zastupitelstva Jihočeského kraje č. 145/2019/ZK21 ze dne 23. 5. 2019; zápis je dostupný https://www.kraj-jihocesky.cz/sites/default/files//ku_usneseni/Zastupitelstvo/2019-05-23/Zapis/ZAP21_05.23_net.pdf). Zonace je velký zásah do případného rozvoje obce (jak již bylo zmíněno, po vydání vyhlášky nebude možné zóny upravovat po dobu nejméně 15 let), a tak by dle názoru žalobce o jejím hlasování mělo být uvažováno obdobně, jako je tomu v případě přijímání územního plánu obce či schvalování programu rozvoje obce. Dle ustanovení § 54 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále též „stavební zákon“) platí: *zastupitelstvo obce vydá územní plán*. Dle ustanovení § 84 odst. 2 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o obcích“) platí: *zastupitelstvu obce je vyhrazeno schvalovat program rozvoje obce*. I kdyby soud shledal, že zde není obligatorní povinnost projednat zonaci v zastupitelstvech obcí, měla lhůta k projednávání zonace (Rady NPŠ 7. 6. 2019) být nastavena tak, aby bylo umožněno obcím tento zásadní dokument, který určuje směřování rozvoje obcí na dalších 15 let schválit nejvyšším orgánem obce. V takovém případě totiž program zasedání zastupitelstva je zveřejněn na úřední desce příslušné obce a je veřejně přístupným obyvatelům obcí, kteří mohou tímto prostřednictvím korigovat svými přímými vstupy budoucí zonaci a i rozhodování svých zástupců. Správní orgán je povinen jednat tak a nastavovat takový postup, aby byla v co nejmenší míře dotčena práva a právem chráněné zájmy jiných osob. V tomto případě ani Správa NPŠ ani MŽP takto nekonaly. Vzhledem k tomu, že zákon nestanovuje žádný pevný termín ukončení projednávání zonace, měly tyto možnost proces si nastavit tak, aby byla dána příležitost obcím projednat zonaci v zastupitelstvech. Žalobce se domnívá, jestliže fyzické osoby nejsou účastníky řízení o zonaci, a vzhledem k ochraně jejich práv, měla proběhnout jednání na úrovni orgánů ochrany přírody a obcemi v tom smyslu, aby zonace byla projednána v tomto nejvyšším orgánu obce, neboť tak, jak je uvedeno výše, mohou tímto způsobem občané uplatnit své připomínky.
28. Zonace je dle názoru žalobce ještě větším zásahem do dalšího rozvoje obcí, jejich občanů a osob, které mají v obcích nemovitosti, než výše zmíněné dokumenty, neboť nová zonace je fakticky vzato nadřizena plánu rozvoje obce, resp. územnímu plánu obce, neboť tyto dokumenty ji musejí respektovat, resp. nesmějí navrhovat rozvoj mimo zónu kulturní krajiny, a nesmějí s ní být v rozporu. Rozvoj je možný v zásadě pouze v zóně kulturní krajiny podle § 18 odst. 1 písm. d) ZOPK, která však je vymezena pouze na cca 1.2% území NP. Zonace národního parku nedopadne přitom pouze na obce, jejich zájmy a majetky, ale také zásadní měrou na majetky fyzických a právnických osob v těchto obcích. Vzhledem k tomu, že při návrhu zonace není podle ZOPK nutné oslovovat veřejnost (byť je návrh zonace zveřejněn na stránkách NPŠ) a k jejím námitkám tak nemusí Správa NPŠ přihlížet, je projednání na veřejném zasedání zastupitelstva obce legitimním způsobem projednání návrhu zonace s veřejností alespoň v dotčených obcích. V neposlední řadě se návrh zón Národního parku Šumava přímo dotkne nemovitého majetku obce. Dispozice s nemovitým majetkem obce je přitom rovněž vyhrazena k rozhodnutí zastupitelstva obce (viz § 85 písm. a) zákona o obcích).
29. Pokud zákon předpokládá, že takto důležité dokumenty schvaluje zastupitelstvo obce, jakožto nejvyšší orgán obce, tak z daného za použití argumentace *a minori ad maius*, tedy od menšího k většímu plyne, že i schvalování nové zonace mělo být projednáno v zastupitelstvech jednotlivých obcí, která jako jediný orgán mohla a měla závazně rozhodnout, jak budou delegáti v dané věci hlasovat.

VIII.**Absence zásad péče**

30. Zonace byla připravována za situace, kdy 5 let chybí NPŠ koncepční dokument ochrany přírody, kterým byl Plán péče (nově – zásady péče). Každý z ostatních národních parků projednává zonaci v prostředí, kdy koncepce péče existuje. Protože ze zásad péče mají vycházet ostatní dokumenty ochrany přírody a rozhodnutí orgánu ochrany přírody, považuje žalobce jejich neexistenci za hrubou právní vadu celého návrhu zonace, která má přímý dopad do budoucího způsobu péče o přírodu a tím i na její stav. Nastavením nesprávného způsobu péče – chybné zařazení území do jednotlivých zón, za situace, kdy toto nastavení nebude možné po dobu 15 let změnit, bude mít přímý dopad na stav přírody a bude prohlubovat další škody, které jsou již dnes na území NPŠ značné.

31. Součástí zásad péče je vyhodnocení současného stavu ekosystémů a vyhodnocení dosavadní péče o NPŠ. Tyto analytické dokumenty, které jsou nutnou součástí zásad péče, musí být i podkladem pro návrh zonace. Při absenci kvalitní celostní analýzy nelze vyhodnotit, jaké ekosystémy mají být zařazeny do přírodní či přírodě blízké zóny či do zóny soustředěné péče. Chybné zařazení například některých lesních celků do zóny přírodní, kde se nemá zasahovat vůbec, a to ani vhodnou výsadbou, může dojít k „odsouzení“ těchto ekosystémů k jejich zániku. Nesprávné zařazení lesů do té či které zóny má dopad i na způsob zasahování proti škůdcům, respektive na opatření na ochranu lesa. V zóně přírodní nelze realizovat zásahy a opatření tohoto typu žádné. Tedy by do této zóny měly být zařazeny jenom ty nejsilnější a nejvitalnější ekosystémy. Z podkladů k zonaci nelze zjistit, zda se vůbec v NPŠ takové ekosystémy nacházejí. Naopak zkušenost z minulého období vede k tomu, že rozšíření režimu bezzásahovosti vedlo k zániku lesa nikoliv k jeho ochraně.
32. V souvislosti s výše uvedeným je tedy nutné poukázat na nedostatečné podklady pro projednání návrhu zonace. Správa NPŠ nepředložila zásady péče jako koncepční odborný dokument ochrany přírody. Zásady péče stanoví postup pro naplňování dlouhodobých cílů ochrany NPŠ a jeho poslání, slouží i jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů. Zonace je však navrhována bez těchto zásad, NPŠ nemá dlouhodobě zpracovaný ani plán péče (dřívější zásady péče) a tak není zřejmé, jak je naplňován cíl národního parku a není možné ověřit, zda je zonace navržena správně. Bez zásad péče by vůbec neměla být zonace schvalována, byť se Správa NPŠ snaží účelově zmiřňovat jejich důležitost. Žalobce však trvá na opaku, neboť nynější situaci lze přirovnat k tomu, jako kdyby obce schvalovaly územní plán, ale bez textové části, což by bylo samozřejmě nemyslitelné. Ostatně, kdyby zásady péče byly skutečně tak marginálním dokumentem, jak se snaží vnútit členům Rady zástupci NPŠ, pak by zcela jistě zákon o ochraně přírody a krajiny u nových národních parků nepředpokládal předřazení zahájení projednání zásad před projednání zonace (viz § 9 odst. 4 vyhlášky č. 45/2018 Sb., o plánech péče, zásadách péče a podkladech k vyhlášení, evidenci a označování chráněných území.) Ostatně všechny národní parky na celém světě mají management plan, což je obdoba zásad péče. V Evropě je cca 384 národních parků, a na jejich webových stránkách je zveřejněn pro veřejnost "MANAGEMENT PLAN" jako zásadní veřejný dokument.
33. Zásady péče nejsou jen rozvojový dokument, ale dokument, který má ovlivnit chování v NPŠ. Tento dokument kromě koncepce, stanoví také zásady péče, tedy jak se bude o přírodu pečovat a stanoví postup a způsob naplňování cílů parku a jeho poslání, tedy už musí podrobněji stanovit jednotlivé kroky chování, zásahů a rozhodnutí. Teprve ze zásad péče zjistí veřejnost, jak co je v daném území – segmentu zóny – povoleno činit. Ze zásad péče vycházejí rozhodnutí orgánu ochrany přírody, zásady jsou tedy korekcí pro jejich chování a pro předvídatelnost jejich zásahů a rozhodnutí a také nástrojem jejich veřejné kontroly. Zásady péče musí rozvádět obecná ustanovení zákona, který přirozeně nemůže konkrétně jednotlivé způsoby péče upravovat. Z toho důvodu je Jihočeský kraj názoru, že bez zásad péče je schvalování zcela nepřezkoumatelné.
34. Ustanovení § 15 odst. 5 ZOPK stanoví, že NPŠ byl opětovně vyhlášen zákonem. Podle § 9 odst. 4 vyhlášky č. 45/2018 Sb., o plánech péče, zásadách péče a podkladech k vyhlášení, evidenci a označování chráněných území, platí, že u nově vyhlášených národních parků zajistí orgán ochrany přírody zpracování návrhu zásad péče tak, aby oznámení o možnosti seznámit se s návrhem zásad péče o národní park bylo předloženo k projednání nejdéle do jednoho roku po vyhlášení národního parku.
35. Národní park byl opětovně vyhlášen nabytím zákona č. 123/2017 Sb., tj. 1. 6. 2017. Do 1. 6. 2018 tedy měly být zveřejněny analogicky podle výše uvedeného zásady péče. Správa NPŠ na jedné straně urychleně požadovala schválit zonaci NPŠ, aniž by bylo vysvětleno, proč tomu tak je, na druhou stranu je liknavá s přípravou a projednáním zásadního dokumentu NPŠ, byť je jeho význam ze strany správy NPŠ zlehčován.
36. Žalobce si nedokáže představit, jaká by nastala situace, v podstatě neřešitelná, kdyby byla opravdu zonace potvrzena vyhláškou MŽP, poté by v průběhu projednávání zásad péče, například v příštím roce, došlo k poznání (vyhodnocení stavu ekosystémů), že ekosystémy byly vyhodnoceny chybně. Jak by došlo k nápravě? Když zákon neumožňuje měnit zonaci po dobu 15 let. Jaké ztráty by to znamenalo pro přírodu a zejména pro zbytky lesů, které se na Šumavě nacházejí? Žalobce se domnívá, že pokud by zonace vstoupila v platnost a následně byly přijímány zásady péče, byla by příroda vystavená riziku vzniku dalších škod.

37. Ochrana přírody v národních parcích prostřednictvím ZOPK má uvést do praxe ústavní právo občanů ČR na příznivé životní prostředí a na informace o životním prostředí, které je neexistencí zásad péče (původního plánu péče) flagrantně porušováno.

IX.

Absence uceleného návrhu zonace

38. Mapové podklady, které jsou zásadním a základním dokumentem poznání (jakkoliv nedostatečným) toho, jak bude nová zonace vypadat, byly v průběhu zveřejnění (od konce ledna 2019) několikrát měněny, v průběhu zveřejnění návrhu nebyly kompletní, chyběla textová část, která se doplňovala po zveřejnění, zveřejnění trvalo navíc necelé dva měsíce (v poměru k 15 letům platnosti zonace se jeví lhůta k seznámení s návrhem jako extrémně krátká).
39. Zveřejněna je do současné doby pouze mapová část, odděleně segmenty hospodaření, textovou část však nelze porovnat s mapovým podkladem. Návrh zonace zcela postrádá posouzení vlivu na obce nacházející se na území národního parku a na občany, kteří zde vlastní majetek. Pokud má zonace usměřňovat život v obcích za účelem dosažení cílů národního parku, pak by měl každý občan vědět, co může a co nemůže, a jak ho národní park omezí v jeho vlastnickém právu a dalších veřejných subjektivních právech. V případě, že to obce a občané obce neví, pak nelze přijmout tezi, že je proces zonace zákonný.
40. Základní přehled managementových opatření v jednotlivých zónách ochrany přírody z dubna 2019 zpracovaný ředitelem NPŠ má 6 stran a lze ho obtížně považovat za ucelený materiál, na základě kterého by mohl být návrh zonace posouzen, což opět zakládá nepřezkoumatelnost celého návrhu zonace. Správa NPŠ sice vytrvale uvádí, že zonace byla zpracována na základě odborných podkladů, ale tyto podklady nikdo neviděl, tedy je to založeno na přístupu důvěry. Dlužno podotknout, že důvěru si svým postupem, minimálně v případě žalobce, Správa NPŠ a MŽP nezajistily. Je přitom povinností každého správního orgánu, aby při svém rozhodovacím procesu označil všechny podklady, na základě kterých provádí svoji správní úvahu a o co opírá své rozhodování. Bohužel, jak je řečeno výše, tato kritéria zonace a dokumenty vytvořené k zonaci nespĺňují. Jedná se o tvrzení Správy NPŠ, která mohou, ale nemusí být pravdivá.
41. V současné době je zveřejněn i popis segmentů jednotlivých zón se stručným managementem, avšak bez vazby na mapové podklady, proto nelze dohledat, kde se segment nachází. Pokud nelze jednoduše spárovat managementy a mapové podklady, opět se jedná o nemožnost orientace v návrhu zonace, a proto se jedná o další důvod nepřezkoumatelnosti výsledného postupu.
42. NPŠ byl vyhlášen na území, které bylo označeno jako „Zelené plíce Evropy“, jednalo se o území s unikátními ekosystémy a zdravými funkčními lesními celky. Vzhledem k jejich unikátnosti a vzhledem k jejich zdraví a kondici byly tyto vloženy do nejvyššího stupně ochrany. Cílem bylo ochránit toto území před neuváženými komerčními zásahy, zachovat tuto přírodu pro budoucí generace. Současný stav NPŠ je však žalostný. Příroda v rámci ochrany přírody utrpěla zásadní narušení nekontrolovatelnou kůrovcovou kalamitou, která zničila celé funkční lesní celky, a tím došlo k destabilizaci celého systému. Jedním z cílů nové zonace mělo dle přesvědčení žalobce být obnovení těchto ekosystémů, obnovení původních lesních celků, nicméně cíle ochrany a cíle jednotlivých zón ochrany přírody orgán ochrany přírody **nestanovuje, nekonkretizuje a nerozvádí**. Nelze tedy vyhodnotit, zda nastavená péče vůbec může naplnit stanovený cíl. Pokud Správa NPŠ předpokládá, že cílem je proces, tedy nebude možné nastavit odpovědnost orgánu státní správy za jeho činnost, pak se jedná o nepřípustné nakládání se státním majetkem a na takový postup nemá právo ani orgán ochrany přírody. Takovýto způsob hospodaření a nakládání se státním majetkem považuje žalobce za neslučující se s principy právního státu a s preambulí Ústavy ČR, kde je zakotvena povinnost státu chránit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní hmotné a duchovní bohatství a řídit se všemi osvědčenými principy právního státu. Odpovědnost správních orgánů za svěřené hodnoty a vyhodnocování jejich činnosti je jedním ze základních pilířů právního státu.

X.

Aronďace

43. Ustanovení § 18 odst. 2 až 4 ZOPK uvádí:

(2) Do jednotlivých zón ochrany přírody lze zařadit i území, která nespĺňují charakteristiku zón podle odstavce 1, ale jejich zařazení je nezbytné z důvodů udržení jednotného způsobu péče o zónu a dosažení cíle ochrany zóny národního parku.

(3) Do jednotlivých zón ochrany přírody lze zařadit i jednotlivá území do maximální souvislé plochy 5 ha, která nesplňují charakteristiku zón podle odstavce 1 a neslouží k dosažení cíle zóny národního parku, ale jejich zařazení je nezbytné z důvodů udržení celistvosti plochy segmentu zóny; tato území mohou tvořit maximálně jednu desetinu plochy segmentu zóny.

(4) Zóny přírodní se vymezují tak, aby byly minimalizovány nepříznivé vlivy působící na pozemky jiných vlastníků lesa mimo zónu přírodní a přírodě blízkou a na pozemky mimo území národního parku.

44. V předloženém návrhu zonace je na internetových stránkách NPŠ mj. přiložen materiál s názvem: „Popis segmentů jednotlivých zón“. V tomto popise jsou jednotlivé lokality popsány nedostatečně, protože nenaplnují požadavky ZOPK uvedené výše.
45. Pro příklad lze uvést segment 1003 – Ranklov, kde je sice uvedena charakteristika arondovaného území (strukturovaný smrkový porost po asanačních těžbách a gradacích lýkožrouta ve správě NPŠ), ale zcela chybí zdůvodnění, proč je toto území zařazeno do zóny přírodní (není jasné, proč je tato arondace nezbytná z důvodu udržení jednotného způsobu péče či dosažení cíle ochrany zóny NP). V tomto konkrétním případě je navíc uvedeno, že tento segment přímo sousedí s pozemky jiných vlastníků.
46. Obecně tak lze konstatovat, že zdůvodnění jednotlivých segmentů zón spočívá pouze v popisu jejich stavu, neobsahuje však odůvodnění, z jakých důvodů došlo k arondování území nesplňujících charakteristiku zóny (obecný odkaz na ustanovení zákona nepředstavuje odůvodnění pro zařazení - arondaci). U zóny kulturní krajiny potom jakékoliv zdůvodnění chybí. Takový způsob arondace lze považovat za nepřezkoumatelný.
47. Správa NPŠ ustanovení o arondaci navíc důsledně nevyužívá a na základě vnitřního dokumentu řízení (metodického pokynu) vymezuje segmenty zóny kulturní krajiny pouze tak, že musí mít minimální velikost 2 ha (viz čl. 8 metodického pokynu), nicméně v zákoně to tak stanoveno není, zákon ani neumožňuje udělat výjimku a některé plochy do zastavěného území nezahrnout. Z pohledu vlastníků nemovitostí se jedná samozřejmě o problematický stav, není zřejmé, jak budou moci nakládat se svou nemovitostí.
48. Arondace je navíc prováděna značně nesystematicky a nelogicky, kdy např. přístupová asfaltová komunikace na Knížecí pláni z Borové Lady je zařazena - arondována do zóny soustředěné péče o přírodu a její navazující část z Knížecích plání k bývalému hřbitovu do zóny kulturní krajiny.

XI. Cestní síť

49. Jak již bylo uvedeno, v současné době nejsou zpracovány zásady péče, kde by měla být vymezena cestní síť a péče o ni. Zonace žádné vymezení cestní sítě neobsahuje, přitom v NPŠ jsou účelové komunikace, místní komunikace, silnice I. třídy, II. třídy a III. třídy. Zásady péče a správně projednaná zonace by měla zajistit, aby i v budoucnu byla v NPŠ existující cestní síť a tato nezanikla. Podle přesvědčení žalobce nelze tyto věci projednávat izolovaně. V návrhu absentuje mapa základní cestní sítě, která je povinnou součástí zásad péče, a s ohledem na absenci těchto zásad, není zřejmé, co do ní bude zahrnuto. Pojem základní cestní síť je pojem existující pouze v ZOPK, bez zásad péče není zřejmé co to je, co do ní patří, zda tam budou zahrnuty i turistické cesty nebo pouze silnice a místní komunikace. Otázkou tak v současnosti je, i s ohledem na nesystémovost při vymezování zóny kulturní krajiny, zda patří do základní cestní sítě i přístupové komunikace k arondovaným objektům.
50. Z podkladových materiálů totiž není zřejmé, jak bude přístupováno ke komunikacím, které jsou v části vymezené jako součást kulturní krajiny a zčásti byly arondovány do jiných ploch, a to především, zda v nich bude platit stejný princip pro jejich údržbu. Není rovněž zřejmé, zda bude možná realizace nové dopravní a technické infrastruktury v zónách přírodních a přírodě blízkých a zda bude veřejný zájem na realizaci staveb převažovat nad zájmem ochrany přírody.

XII. Vymezení zóny kulturní krajiny

51. Zóna kulturní krajiny je vymezena dle názoru žalobce v rozporu se ZOPK – zákon uvádí, že se *zóna kulturní krajiny vymezí na zastavěných plochách a zastavitelných územích a na plochách, kde převažují člověkem pozměněné ekosystémy určené k trvalému využívání člověkem* (ustanovení § 18 odst. 1 písm. d) ZOPK), není ponecháno na vůli zpracovatele zonace, co bude do zóny kulturní krajiny zahrnuto.

52. Návrh zonace však nezahrnuje veškeré zastavěné plochy na území NPŠ – část zastavěných ploch je tzv. arondována do jiných zón. Součástí zóny kulturní krajiny by měly být i plochy, kde převažují člověkem pozměněné ekosystémy (typicky zahrady u objektů pro bydlení, sportovní areály, plochy využívané pro provoz zemědělských areálů). To však splněno není.
53. Jako jeden příklad lze uvést situaci pana [REDAKCE] [REDAKCE] který je rovněž žalobcem označen jako osoba zúčastněná na řízení. V rámci zonace je navrženo mimo jiné zařazení pozemků st. p. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] a p. p. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] (přístupové pozemky pro st. p. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] k.ú. Horská Kvilda („pozemky“) do zóny soustředěné péče ve smyslu § 18 odst. 1 písm. c) ZOPK. Na tento návrh zonace reagoval i vlastník pozemků st. p. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] k. ú. Horská Kvilda pan [REDAKCE] [REDAKCE] který uvádí, že samotné pozemky přitom svým charakterem odpovídají tzv. zóně kulturní krajiny ve smyslu § 18 odst. 1 písm. d) ZOPK. V dané věci následně obdržel sdělení ze strany Správy NPŠ ze dne 29. dubna 2019, ve kterém Správa NPŠ vysvětluje zařazení pozemků v zonaci, se kterým se vlastník neztotožnil, neboť Správa NPŠ jeho připomínce nevyhověla. Správa NPŠ přitom vycházela pro účely sdělení z nesprávných, popř. nedostatečných podkladů. Jako příklad lze uvést Metodický pokyn k vymezení, navrhování a schvalování zonace na území národních parků ČR, který pro účely zonace vychází z tzv. Mapování biotopů v České republice, které má základ v prostých terénních zákresech do map o měřítku 1:10 000, kde milimetrová nepřesnost takového zákresu má v reálném terénu hodnotu 10 metrů.
54. Mapování s takto hrubou přesností je následně jako překryvná vrstva přiloženo na aktuální katastrální mapu, která vychází ze souřadnic S-JTSK, mající dle § 7 odst. 3 vyhlášky o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška) č. 357/2013 Sb. a následně přílohy k této vyhlášce přesnost 14 centimetrů. Spojením Mapování biotopů ČR s katastrální mapou ČUZK může vzniknout v reálném terénu chyba vymezení v rozsahu min. 10 metrů, a výsledná zonace tak může významně omezit práva vlastníků dotčených nemovitostí.

XIII. Péče o lesy

55. Za jednu ze stěžejních otázek považuje žalobce tu skutečnost, jak se bude nakládat s lesy v NPŠ. Jak již bylo uvedeno, žalobce postrádá zdůvodnění a analýzy současného stavu lesních porostů, jejich vyhodnocení a na základě tohoto vyhodnocení stanovení opatření k ochraně lesů, jak to umožňují pravidla NPŠ, která jsou uvedeny v zákoně. Místo toho je k dispozici stručný dokument vypracovaný ředitelem NPŠ, který ve velmi hrubých obrysech naznačuje způsob péče.
56. Žalobce postrádá analýzy i z důvodu rizik požárů, vysychání krajiny, změny odtokových poměrů v území, případného vlivu změny ekosystémů na obce (sucho, nedostatek vody, eroze), odolnosti lesů vůči přírodním katastrofám (vichřice, požáry, dlouhotrvající deště) apod. není zřejmé, zda byly vzaty v potaz poznatky o stavu lesních ekosystémů, které mají jednotlivé odborné organizace, viz např. Ministerstvo zemědělství, Ústav pro hospodářskou úpravu lesů. Žalobci byl doručen materiál Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů - pokračování monitoringu kůrovce v PLO Šumava (publikováno dne 31. 1. 2019 č. j. 21466/2018-MZE-16212). Tento materiál byl dle našeho zjištění v lednu letošního roku doručen Správě NPŠ. Závěry tohoto materiálu jsou nanejvýše znepokojující s ohledem na budoucí stav kůrovce a s ohledem na kondici současných lesních ekosystémů. Tento materiál nebyl však v zonaci zohledněn a přitom nezohlednění jeho obsahu, bude znamenat vznik dalších škod v NPŠ.
57. Celé území ČR je sužováno suchem, tento stav platí i pro Šumavu. Vliv lesa na vodní režim krajiny je více než zásadní. Žalobce postrádá ve vztahu k navržené zonaci detailní analýzu současného stavu ekosystémů a vyhodnocení dosavadní péče chybí ve vztahu k navržené zonaci. Nelze ověřit, že zóny jsou vytýčeny správně. Přírodní zóna je na územích, která byla zničena kůrovcovou kalamitou. Přizemní porost v přírodních zónách je vystaven plnému slunečnímu záření. Většina sluneční energie se nevyužívá na přírodní procesy, ale přeměňuje se ve zjevné teplo, které pohání vzestupné turbulentní proudění. Přehřátá krajina se v jeho důsledku vysušuje a ve smyslu biotické pumpy dotuje vodní páry pro chladnější oblasti. Je tedy otázkou, zda pro ochranu přírodní a vodního režimu na Šumavě je vůbec žádoucí tyto oblasti zařadit do zóny přírodní a přírodě blízké, když se skutečné přírodní procesy zastavily a přirozená obnova lesa téměř neprobíhá. Veřejnosti měla být nabídnuta detailní inventura ekosystémů na celém NPŠ, zejména v zónách přírodních a přírodě blízkých, zařazení ploch do jednotlivých zón, mělo být vyhodnoceno ve vzájemné souvislosti, ve vztahu k existenci škůdců a ve vztahu k vodnímu hospodářství na Šumavě a zejména ve vztahu k cíli, kterého má být dosaženo. Zkušenosti z minulého období dávají za pravdu tomu, že je nutné k přírodě přistupovat citlivě, stav důkladně zmapovat a vyhodnotit všechny dostupné názory. Tím, že v minulosti

došlo k tomu, že řada území byla vyhlášena jako bezzásahová, tímto rozhodnutím bylo umožněno, aby došlo k velkoplošnému rozpadu lesů. Přesto se přistupuje k nové zonaci postupem, který způsobuje důvodné obavy z dalšího zániku lesa.

XIV. Shrnutí

58. Žalobce je proto přesvědčen, že postup žalovaných správních orgánů při přípravě nové zonace NPŠ je možné hodnotit jako nezákonný zásah. Tímto zásahem bylo přímo zasaženo proti žalobci jako vyššímu územně samosprávnému celku, vlastníkovi pozemků a osobě, která dbá o všeobecný rozvoj území kraje ku prospěchu občanů. Nezákonnost zásahu spočívá v nedodržení ZOPK a zákona o obcích při schvalování nové zonace, kdy zásah přímo zkrátil práva žalobce nakládat se svým majetkem a činit takové kroky, které by přispěly k příslušnému rozvoji dotčeného území.
59. Tím jsou dle žalobce splněny podmínky pro to, aby žalobě proti nezákonnému zásahu bylo vyhověno.
60. Žalobce dodává, že souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení ústního jednání.

XV. Závěrečný návrh

S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud vydal následující rozsudek:

- I. Schválení vymezení zón ochrany přírody v Národním parku Šumava usnesením Rady Národního parku Šumava ze dne 7. 6. 2019 bylo nezákonným zásahem do práv žalobce.
- II. Pokračování v procesu vymezení zón ochrany přírody v Národním parku Šumava, k němuž dochází ze strany Správy Národního parku Šumava a Ministerstva pro životní prostředí, po přijetí stanoviska Rady Národního parku Šumava ze dne 7. 6. 2019, je nezákonným zásahem do práv žalobce.
- III. Žalovaným se ukládá, aby návrh vymezení zón ochrany přírody v Národním parku Šumava zrušili a o této skutečnosti informovali dotčené obce a kraje, a to do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Správě Národního parku Šumava se ukládá, aby provedla důkladnou, transparentní a přezkoumatelnou analýzu současného stavu ekosystémů a důkladnou analýzu dosavadního způsobu péče. Po provedení a vyhodnocení těchto analýz se ukládá Správě Národního parku Šumava, aby předložila, projednala a schválila nové zásady péče, a to nejdéle do jednoho roku ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalovaným se ukládá, aby připravili, projednali a schválili nový návrh vymezení zón ochrany přírody v Národním parku Šumava zákonem předpokládaným způsobem, a to do šesti měsíců ode dne splnění povinnosti stanovené ve výroku IV. tohoto rozsudku.

Mgr. František Malý
pověřen k jednání za Jihočeský kraj
elektronicky podepsáno